

Na 23. üezelu po ſwetej tſchojoſczi

Kněžo! daj, aby ja twoju huzbu ſa Bože ſłowo nimeru
žaržať! Amen.

Ta huzba, kotoruž Jefuſus na ſemji huzyl a pſches tych
evangelistow a poſłów jo dał napiſaſch, ta jo hiſchci
pſcheze jadno ſname, pſcheschiwo kotařegož groñone horduje
a to niž jano wot žydow, turkow a tatańow; ale tež w
tačich, kenž we tej kſchesczijanskej zerkwi rožone a wotku
blane ſu. Ten pſchehobroſchony a ſly rod wot nog
wotpadňo, woni ſu newérne žischi (5. Moſ. 32, 5. 20).

Nad tym pač nedejmę ſe žiwaſch, daniž pogor
ſchowaſch, pſcheto Jefuſowe poſlý ſu wot tačich Kristuſtawej
ſowých napscheschiwnikow předku wen gronili, až pſchis
budu (1. Jan. 2, 18. 19). Jefuſowa huzba ſe takim
nespodoba, dokulaž wona pſcheschiwo jich gjardego roſym
jo, a jeje požedańe jich ſlym lufchtam napscheschiwo jo
Ten ſchelný złowiek ūamožo hynazej, ako až won takej huzb
gramujo, kotoruž tu złoweznu mož a ſchylku złowezni
pſchawdoscj sachyſchijo, a na to že, až ten złowiek ſwoj
ſchělo ſ tymi lufchtami a požedańami dej kſchizowaſch. Tak
luże pač ſu tym chorym rowne, kotařez tu arzenaju sachy
ſchiju, kenž jich dej hugojsch.

Lež roviniož pač tej Jefuſowej huzbe iwele napřet
groñone hordujo, ga nebudu jogo ſłowa sachyſch, gaž tež
niebjo a ſemja ſajzischi bužotej, a teje hele rota nebudu jo